

Schip drijvend houden

Binnenkort wordt in de gemeenteraad de begroting voor 2026-2029 behandeld. Eerder schreef ik al dat Oostzaan in financieel zwaar weer zit. De begroting laat voor de jaren 2026-2028 tekorten zien. Gelukkig hebben we in 2029 een structureel sluitende begroting.

De tekorten zijn met name het gevolg van het zogenoemde ravijnjaar, waarbij de Algemene Uitkering vanuit het Rijk wordt verminderd. Deze herstelt zich enigszins in de hierop volgende jaren. Maar de *mismatch* tussen de taken die bij gemeenten zijn belegd, en de uitkering van het Rijk doet zich voelen. Het gevolg van de tekorten is uiteraard dat in de eerste jaren van de meerjarenbegroting weinig tot geen ruimte is voor nieuw beleid. Dat is te betreuren omdat bepaalde dienstverlening momenteel toch ondermaats voelt.

De gemeente Oostzaan staat voor de enorme opgave om de tekorten het hoofd te bieden en niet op te laten lopen, te beginnen voor 2026. De tekorten gaan immers onvermijdelijk ten laste van het algemene weerstandsvermogen van de gemeente.

Het college vindt dat een begroting met tekorten alleen te verdedigen is met het oog op het traject van de bestuurlijke toekomst. Het geeft naar onze mening geen pas om stevige bezuinigingen voor te stellen, daarmee broodnodige voorzieningen af te breken, om dat – na een fusie – vervolgens tegen hoge kosten te gaan herstellen. Als dan van herstel al sprake zou zijn. En dergelijke ingrepen doen onderhandelingen met eventuele fusiepartners natuurlijk geen goed. Het college wil ook niet de lasten verhogen; die zijn in Oostzaan immers al relatief hoog.

Financieel zwaar weer dus. Met kunst- en vliegwerk houdt het college de tekorten beperkt – en betaalbaar. Maar het is zaak continu oog te houden voor het niveau van dienstverlening. Daar hebben de inwoners, ondernemers en instellingen in het dorp recht op. Wij voelen dat als onze belangrijkste taak.